

РЕШЕНИЕ

№ 231

гр. Варна, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Търговско дело №
20233100900063 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по глава 39 от ТЗ.

Образувано е по молба на „БАЛИК ТУР“ АД, чрез адв.И. З., за откриване на производство по несъстоятелност на „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35, по реда на чл. 630 от ТЗ.

Молителят насочва претенцията си срещу ответника като капиталово търговско дружество. Легитимацията на молителя произтича от твърденията за наличие на сключена между страните търговска сделка /чл. 625 ТЗ/, а ответникът е търговец, пререгистриран със седалище в района на сезирания съд.

Молбата е основавана на твърдения за неплатежоспособност на ответника, като се сочи, че не е в състояние да изпълнява изискуем паричен дълг по търговска сделка. Твърди се, че ищецът е кредитор на ответното дружество на основание издаден на 18.10.2013 год. запис на заповед за сума в размер на 15 000 лева, с падеж 18.11.2013 год., като е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 7223/2014 год. на ВРС за сумата от 5000 лева – част от главницата по записа на заповед, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното заплащане на сумата, както и за сумата от 1100 лева разноси. Сочи, че за събиране на вземането е било образувано изпълнително дело, но до настоящия момент не е налице погасяване на задължението въпреки насоченото принудително изпълнение върху недвижим имот, като върху имота била налице и вписана възбрана от публичен изпълнител като обезпечителни мерки от 08.10.2010 год. Междувременно едноличният собственик и управител на дружеството починал на 18.12.2021 год., а с решение № 435/11.10.2022 год. по т.д. № 439/2022 год. по описа на ВОС дружеството е прекратено, на основание чл.155, ал.3 ТЗ и е назначен ликвидатор. Излага, че по отношение на ответника са налице и предвидените в закона презумции за неплатежоспособност, а продължителността на неизпълнението от страна на длъжника обуславя извода, че затрудненията му не са временни. Поради горното се претендира откриване на производство по несъстоятелност,

ведно с последиците.

В срока по чл.131 ГПК, ответното дружество не депозира писмен отговор.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, на основание чл.235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625 и 631, фактически състав, а именно: молбата да е подадена до компетентния съд от легитимирано съгласно чл.625 ТЗ лице; молителят да не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците или служителите, което не е изпълнено повече от два месеца; да е налице неплатежоспособност съгласно чл.608 ТЗ; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат траен и необратим характер и да представляват обективно състояние на търговеца и той да не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, които хипотези законът дава алтернативно.

По отношение на легитимацията на молителя, съдът трябва да изследва дали е налице хипотезата на чл.625 ТЗ, съгласно която писмена молба за откриване на производството по несъстоятелност могат да подават длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, както и НАП за публичноправни задължения към държавата или общините, свързани с търговската дейност на длъжника, задължение по частно държавно вземане задължение за изплащане на трудови възнаграждения.

В конкретния случай, сезиралата съда молба е подадена от „БАЛИК ТУР“ АД и е основана на твърдения молителят да е кредитор по търговска сделка с дружеството – длъжник, поради което и съдът приема, че молителят е сред правоимащите по чл.625 ТЗ да инициират производство по несъстоятелност.

Съгласно чл.608, ал. 1 от ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо и установено по основание във фазата по разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения. Или, първият признак на неплатежоспособността, отнесен към настоящото производство, е наличие на качеството на търговец на длъжника, което в конкретния случай безспорно е налице по аргумент от чл.1, ал.2, т.1 от ТЗ.

Твърденията от молителите неудовлетворени изискуеми парични вземания, обосноваващи соченото състояние на неплатежоспособност на ответника – търговец, като материалноправна предпоставка по смисъла на чл. 608, ал.1 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност, се претендират като произтичащ от неизплатено възнаграждение по издаден на 18.10.2013 год. запис на заповед за сума в размер на 15 000 лева, с падеж 18.11.2013 год., като е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 7223/2014 год. на ВРС за сумата от 5000 лева – част от главницата по записа на заповед, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното заплащане на сумата, като последната е от категориите на абсолютните търговски сделки.

Релевантно, на следващо място, е установяването на съществуването на изискуемо по

приетите за търговски сделки, парично задължение, което би обусловило качеството на молителите на кредитори по чл.625 ТЗ. Последното е необходимо, тъй като само наличието на непогасено парично вземане ги прави активно легитимирани да искат откриване на производство по несъстоятелност на ответника и липсата на такова води до липса на базисна положителна предпоставка по чл.608, ал.1 ТЗ, върху която да се градят правни изводи за неплатежоспособността на дружеството.

Както се посочи по-горе, иницирираният производството молител основава активната си материално правна легитимация на кредитор на вземане по запис на заповед, по който е издадена заповед за незабавно изпълнение и е образувано изпълнително производство. Съвкупният анализ на гореописаните доказателства обуславят правния извод на съда за доказаност на активната материалноправна легитимация на молителя.

При горното, съгласно чл.154, ал.1 ГПК, в тежест на длъжника е да докаже, че е налице погасяване на задължението, каквото доказване не е проведено по делото. А липсата на доказателства за изпълнение на задължението по търговската сделка за заплащане на дължимите суми на молителя от страна на длъжника е основание съдът да приеме, че в полза на молителя съществува изискуемо и установено по основание парично задължение по търговска сделка, по която длъжникът е спрял плащанията съгласно чл.608, ал.3 от ТЗ.

Нормата на чл.608, ал.2 ТЗ установява презумпцията, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. От извършената служебна справка по партидата на търговеца във водения при АВп търговски регистър се установява положителното проявление на установените в цитираната разпоредба факти, тъй като последният обявен ГФО е този за 2013 год.. При липса на проведено доказване за противното, съдът следва да прецени дали неизпълнението на изискуемото задължение е поради състоянието на неплатежоспособност на дружеството – молител.

Съобразно презумпцията на чл. 608, ал.3 от ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ на цитираната норма спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т.нар. „оборима презумпция“, като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но и върху състоянието на търговеца - дали същият може да плати изцяло или частично само вземанията на отделни кредитори, като от значение е преди всичко релацията задължение - имущество и връзката му с останалите търговски и публичноправни или частни държавни задължения на длъжника. Релевантен е обективният факт на неплатежоспособността, която представлява състояние на невъзможност да се посрещат задълженията.

В алинея 4-та на чл.608 от ТЗ е въведена и презумпция за неплатежоспособност, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл.625, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение. Доколкото настоящият молител е образувал изпълнително дело № 20178080400678 по описа на ЧСИ З.Д., по което не са налице постъпления, съдът намира за доказана и цитираната презумпция.

Презумптивните предпоставки, съдържащи се в нормата на чл.608 ал.3 и 4 ГПК, подлежат на доказване от молителя, при наличието на които съдът е длъжен да се произнесе

по основния факт, а именно изпадането на длъжника в състояние на неплатежоспособност. Този, който се позовава на презумпцията, трябва да докаже условията за приложението ѝ, като при оборимата презумпция чак след това в тежест на ответника е да ги обори.

Ето защо, за преценка дали търговецът е в състояние или не да изпълни своето конкретно задължение, произтичащо от търговската сделка, поради състоянието си на неплатежоспособност съдът задължително изследва на икономическото състояние на длъжника. За установяването на това състояние по делото съдът изхожда от данните от обвените в ТР при АВп данни, служебно събраните такива, включително ССЕ и допълнително представените такива от счетоводството на молителя.

Съвкупният анализ на събраните такива сочат, че с влязло в законна сила решение № 435/11.10.2022 год., постановено по т.д. № 439/2022 год. по описа на ВОС дружеството е прекратено по реда на чл.155, т.3 ТЗ, като липсват данни за приходи от предходни периода от дейността на дружеството, които да са достатъчни да покрият направените през месеца задължения, в това число и тези в производството по ликвидация. Наличието на временни затруднения на длъжника е обективно състояние, свързано с очаквани приходи от стопанска дейност, събиране на вземания или привличане на инвестиции, за които обстоятелства по делото няма данни. Обратното, сочи се от ССЕ, че дейността на дружество е спряла още през 2014 год.

Същевременно от събраните по делото писмени доказателства не се установяват краткотрайни материални активи, с които длъжникът да разполага и да послужат за удовлетворяване на текущи задължения. Установените дълготрайни такива, съобразно доктрината и трайната съдебна практика /така, решение №72 по гр.дело №953/95 г. на ВКС, решение № 795/04.04.06 г. по т.дело № 489/05 г. на ВКС, I ТО, решение № 988/10.03.08 г. по т.дело № 647/07 г. на ВКС, I ТО/, не могат да аргументират обратния извод, защото при преценката досежно размера на имуществото на длъжника и неговата стойност не следва да се вземат под внимание дълготрайните, тъй като тяхната разпродажба на практика съставлява ликвидационен способ за осребряване на имущество и осигуряване на парични средства, с което се постига ефекта на всяко едно производство по несъстоятелност във фазата по осребряване на имуществото.

Ето защо, съобразявайки, че наличните парични средства и краткотрайни материални активи не са достатъчни за покриване на краткосрочните задължения на предприятието, съдът намира, че затрудненията на дружеството са не само трайни, но и необратими.

Съгласно трайно установената съдебна практика, включително и задължителна такава по смисъла на т.2 от ТР 1/2010 год. на ОСГТК на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК /решение № 115/25.06.2010 год. на ВКС по т.д. № 169/2010 год., ТК, II т.о./, началната дата на неплатежоспособността е датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ, т.е. според обективното си финансово състояние, преценено с оглед коефициентите за ликвидност и финансова автономност, длъжникът да е изпаднал в невъзможност да изпълнява паричните си задължения. Посоченият негативен фактически състав, в своята съвкупност следва да е изразен като трайно, обективно и необратимо състояние на търговеца. При определяне на началната дата на неплатежоспособност съдът изследва всички задължения на търговеца.

В конкретния случай, съобразявайки данните от ССЕ, а именно, че през целия обследван период, коефициентите за ликвидност на длъжника са под препоръчителната стойност, липсата на търговска дейност от 2014 год., несъбрани вземания по Счетоводен

баланс към 2013 год., липсата на персонал и съобразявайки проявлението на фактите от предвидената в чл.608, ал.2 ТЗ презумция, съдът намира, че началната дата на неплатежоспособността следва да се отнесе към 01.01.2017 год., когато изтичат и трите години от последния обявен отчет, а именно този за 2014 год.

При липса на доказателства за наличие на парични средства и бързоликвидни активи, чиято стойност е достатъчна да покрие разноските по производството по несъстоятелност, откриването му би било самоцелно и не би се реализирала неговата цел, формулирана в чл. 607, ал. 1 ТЗ, а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

Предвид извода на съда, че наличното имущество на длъжника не е достатъчно за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност, с определение от 16.05.2023 год. съдът е указал на молителя в едноседмичен срок да представи доказателства за внесена сума в размер на 6 600 лв., представляваща предплатени начални разноски в производството по несъстоятелност за срок от шест месеца, на основание чл.629б ТЗ, ведно с предупреждение за последиците по чл. 632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Доказателства за горното не са представени в определения от съда срок и не е изпълнено условието на чл.629б ТЗ като съдът отчита и изявлението на ликвидатора на дружеството за липса на възможност за авансиране на разноски.

Ето защо, съдът следва да постанови решение по чл. 632, ал.1 ТЗ, с което обяви неплатежоспособността, определи началната й дата, открие производството по несъстоятелност, допусне обезпечение чрез налагане на заповед, възбрана или други обезпечителни мерки, постанови прекратяване дейността на предприятието, обяви длъжника в несъстоятелност и спре производството, като не постанови заличаване на търговеца от търговския регистър.

Ответното дружество на основание чл.620, ал.2 от ТЗ вр. чл.78, ал.6 от ГПК, следва да бъде осъдено да заплати дължимата по делото държавна такса в размер на 250 лв.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35, **с начална дата на неплатежоспособността 01.01.2017 год.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповед върху имуществото „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35, в наименованието си да добави **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на решението в ТЗ при удостоверяване от страна на молителя, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ. При невъзобновяване в срок, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

ОСЪЖДА „НАДИН 2005“ ЕООД, ЕИК 103946761, със седалище гр.Девня, бул. Съединение № 72, вх.А ет.6 ап.35 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Варненски окръжен съд, сумата от 250 лева, представляваща държавна такса, на осн. чл.620, ал.2 от ТЗ, вр. чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър, воден от АВп.

РЕШЕНИЕТО да се впише в ТР, воден от АВп.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на осн. чл. 634 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящия съдебен акт в книгата по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____